

Igor Kuljerić: Animal Farm (27. i 28. 11. 2021.) - programska knjižica

Sveučilište u Zagrebu, Muzička akademija

Supplement / Prilog

Permanent link / Trajna poveznica: <https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:116:026969>

Rights / Prava: [Attribution-NonCommercial-NoDerivs 3.0 Unported](#) / [Imenovanje-Nekomercijalno-Bez prerađivanja 3.0](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-04-23**

Repository / Repozitorij:

[Academy of Music University of Zagreb Digital Repository - DRMA](#)

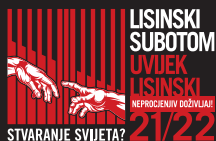

IGOR KULJERIĆ: ANIMAL FARM, OPERA-BASNA

SOLISTI, ZBOR I ORKESTAR MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

MLADEN TARBUK, dirigent (subota, 27. 11. 2021.) / MATEO NARANČIĆ, dirigent (nedjelja, 28. 11. 2021.)
KREŠIMIR DOLENCIĆ, redatelj / KRISTINA GRUBIŠA, koređateljica

STVARANJE SVIJETA?

Proslava stogodišnjice
Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
Subota, 27. studenoga 2021. u 19.30

Nedjelja, 28. studenoga 2021. u 19.30 (IZVAN PRETPLATE)
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

100 GODINA GLAZBE:
UČENJEM, STVARANJEM,
ISTRAŽIVANJEM...

Grafičko rješenje s praižvedbe: Koncertna dvorana
Vatroslava Lisinskog, 22. Muzički biennale Zagreb,
5. travnja 2003., Simfonijski orkestar i Zbor Hrvatske
radiotelevizije, Tonči Bilić, dirigent, Leo Katunarić, redatelj.

Za proteklih 40 ili 50 godina, gospodin H. G. Wells i drugi upozoravali su nas da je čovjek u opasnosti da sam sebe uništi vlastitim oružjem, ostavljajući iza sebe mrave ili neke druge vrste koje žive u zajednici, da preuzmu vlast.

Pa ipak, ako promatramo svijet u cjelini, razvoj već desetljećima nije bio usmjeren prema anarhiji, nego prema ponovnom nametanju ropstva. Mi vjerojatno ne idemo prema općoj propasti, već prema stravično stabilnoj epohi, kao što su bila robovlasnička carstva antike.

G.Orwell, *Ti i atomska bomba* (19. 10. 1945.)

Igor Kuljerić ***Animal Farm*** **Opera-basna u tri čina**

Libreto: Igor Kuljerić i Sonia Wild Bičanić prema romanu Georgea Orwella
Praizvedba: Zagreb, 5. travnja 2003. godine

I. ČIN

Major, prva slika
Zavjera, druga slika

II. ČIN

Sedam zapovijedi, prva slika
Četiri noge dobre, dvije noge loše, druga slika

III. ČIN

Napoleon i Snowball, prva slika
Vođa, druga slika
Vjetrenjača je uništena, treća slika
Za zajedničkim stolom, četvrta slika

Sva tri čina u trajanju od oko sat i četrdeset minuta izvode se bez stanke.

SOLISTI, ZBOR I ORKESTAR **MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU**

MLADEN TARBUK, dirigent (subota, 27. studenoga 2021.)
MATEO NARANČIĆ, dirigent (nedjelja, 28. studenoga 2021.)
KREŠIMIR DOLENCIĆ, redatelj
KRISTINA GRUBIŠA, koredateljica

SURADNJA

Muzička akademija
Akademija dramske umjetnosti
Akademija likovnih umjetnosti
Tekstilno-tehnološki fakultet
Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog

REKTOR SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

prof. dr. sc. Damir Boras

DEKANI

Igor Lešnik, red. prof. art.
Davor Švaić, izv. prof. art.
Tomislav Buntak, izv. prof. art.
dr. sc. Anica Hursa Šajatović, izv. prof.

RAVNATELJ KONCERTNE DVORANE VATROSLAVA LISINSKOG

Dražen Sirišćević

Proslava stote obljetnice osnutka Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu održava se pod pokroviteljstvom Predsjednika Republike Hrvatske, Ministarstva znanosti i obrazovanja, Ministarstva kulture i medija, gradonačelnika Grada Zagreba i rektora Sveučilišta u Zagrebu. Medijski pokrovitelj je Jutarnji list.

Dirigent: Mladen Tarbuk, red. prof. art.

Redatelj: Krešimir Dolenčić, izv. prof. art.

Koredateljica: Kristina Grubiša, 1. godina diplomskog studija Dramaturgija – kazališna režija i radiofonija (mentor: Tomislav Pavković, izv. prof. art. / ADU)

Scenski pokret i koreografija: Blaženka Kovač-Carić, izv. prof. art., Matea Bilosnić, ass., Dea Presečki, ass.

Zborovođa: Jasenka Ostojić, red. prof. art.

Dirigent reprize: Mateo Narančić, 4. godina integriranog studija Dirigiranje (mentor: Mladen Tarbuk, red. prof. art. / MA)

Raspis notnog materijala: Vanja Kuljerić | www.igorkuljeric.com

Umjetnička savjetnica: Ivana Bilić, izv. prof. art.

Jezična savjetnica za engleski jezik: dr. sc. Jelena Parizoska, doc.

Prijevod libreta: Maja Winkler

Dramaturgija: Mihovil Rismondo, 2. godina diplomskog studija Filmsko pismo i dramsko pismo

Kostimografija: studenti Tekstilno-tehnološkog fakulteta i Akademije likovnih umjetnosti pod mentorstvom Barbare Bourek, doc. art.; dr. sc. Irene Šabarić, izv. prof.; dr. sc. Suzane Kutnjak-Mravlinčić; Franke Karin, ass.; dr. sc. Beti Rogine-Car i Igora Rufa, doc. art.

Scenografija: studenti Akademije likovnih umjetnosti pod mentorstvom Mirjane Vodopije, red. prof. art.; dr. art. Ide Blažičko, doc.; Dragutina Broza, umj. sur.

Videoanimacije: studenti Akademije likovnih umjetnosti pod mentorstvom Mirjane Vodopije, red. prof. art. i Lava Paripovića, ass.

Oblikovanje svjetla: studenti Akademije dramske umjetnosti pod mentorstvom Denija Šesnića, izv. prof. art. i Vesne Kolarec, ass.

Fotografija i snimanje: studenti Akademije dramske umjetnosti pod mentorstvom Davora Konjikušića, ass. i Tončija Gačine, ass.

Vizualni identitet: studentica Akademije likovnih umjetnosti pod mentorstvom Svjetlana Junakovića, red. prof. art.

Izvršna produkcija: Vesna Rožić; studentice Akademije dramske umjetnosti pod mentorstvom dr. sc. Ive Hraste-Sočo, doc.

Koordinacija produkcije: Gabriela Paradžik

Uloge:

Major, svinja, bariton

Boris Beus, 5. godina integriranog studija Pjevanje
Davor Nekjak, 5. godina integriranog studija Pjevanje

Squealer, svinja, sopran

Nikolina Hrkać, 5. godina integriranog studija Pjevanje
Neža Vasle, 5. godina integriranog studija Pjevanje

Napoleon, svinja, mezzosopran

Tena Lončarević, 5. godina integriranog studija Pjevanje
Emilia Rukavina, apsolutnica integriranog studija Pjevanje

Snowball, svinja, mezzosopran / kontratenor

Katarina Kopjar, umjetničko usavršavanje
Marin Vitas, umjetničko usavršavanje

Mollie, kobila, sopran

Gabriela Hrženjak, 5. godina integriranog studija Pjevanje
Marija Salečić, 4. godina integriranog studija Pjevanje

Moses, gavran, bas

Lobel Barun, 2. godina integriranog studija Pjevanje
Boris Beus, 5. godina integriranog studija Pjevanje

Benjamin, magarac, bariton

Benjamin Šuran, 2. godina integriranog studija Pjevanje

Clover, kobila, sopran

Stefani Pijetlović, 4. godina integriranog studija Pjevanje
Patricia Žudetić, apsolutnica integriranog studija Pjevanje

Boxer, konj, tenor

Roko Radovan, 4. godina integriranog studija Pjevanje

Muriel, koza, mezzosopran

Ines Grubišić, 2. godina integriranog studija Pjevanje
Laura Marincel Haller, 3. godina integriranog studija Pjevanje

Mr. Pilkington, tenor

Matic Zakonjšek, 5. godina integriranog studija Pjevanje
Aljaž Žgavc, 2. godina integriranog studija Pjevanje

Psi i farmeri

Studenti 2. godine diplomskog studija Gluma:

Filip Lugarić
Lara Nekić
Ema Šunde
Lana Ujević

Kokoši

Lorena Herman, Maja Kireta Lukavečki, Lucija Matković, Suzana Simić, Ana Tomšić

Ovce

Petra Cik, Vlatka Kladarić, Lucija Klarić, Katarina Margaretić, Darija Miletić, Ema Tiljak

Krave

Mihaela Antolović, Lara Knežević, Matilda Milković, Lara Vujasinović

Prasci

Vid Begić, Mihael Hižak, Dominik Kiseljak, Matija Kranjčić, Pavel Novak, Dino Prpić, Stefano Surian

ZBOR MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

ZBOR ŽIVOTINJA

Soprani: Laura Cahun, Dorotea Corelj, Hana Ilić, Iris Imamagić, Silvia Klinar, Gorana Kliškić, Magdalena Križnik, Marina Magerl, Klara Pavlović, Katarina Perić, Maja Piljek, Maja Primorac, Modi Rabak, Mia Reba, Irma Vicula Bulaja, Marija Vukšić, Marija Žalac, Žana Žganec

Altovi: Marta Bešlić, Ana Čehaić, Paula Ćurić, Lorena Dragomanović, Ana Hrvatin, Sara Klikić, Lorena Kolarić, Valentina Kovačev, Latica Kovačević, Mija Mihanović, Elena Miličević, Eva Nemčić, Iva Pavlović, Neža Pogačar, Nikolina Šainović, Sara Selmanović, Vinka Siladi, Julija Škreblin Milić, Mirta Valenta, Ema Vidak, Sara Vrdoljak, Marija Vuletić, Ema Zadro

Tenori: Leonard Benjak, Ivan Hlebić, Vigo Kovačić, Roman Mihalić, Jadran Mihelčić, Mateo Mikulić, Donat Marko Pantaloni, Teryl Rice, Goran Ružić, Josip Švagelj, Martin Žučko

Basovi: Sven Babić, Lovro Barišić, Josip Berend, Matko Bobić, Dubravko Čepulić-Polgar, Luka Čevizović, Borna Dekanić, Martin Durbek, Karlo Furić-Glavić, Luka Gotovac, Ruben Habuda, Roberto Hren, Sven Korać, Marko Kovačić, Bartol Kresnik, Tomislav Krobot, Josip Kroker, Marco Marijan Küpper, Fran Lisec, Patrik Međimurec, Bojan Nečas Hraste, Pavel Novak, Luka Pekas, Silvestar Pulić, Juraj Rebernjak, Ivan Rod, Lovro Roksandić, Srđan Stanojević, Danijel Tomašević, Tedi Trkulja, Jurica Tuđan, Marko Vucković, Emanuel Vuk, Toma Zadro, Vitomir Janez Zagode, Matija Živičnjak, Branimir Župić

Mentori pjevača:

Martina Gojčeta-Silić, izv. prof. art. (Roko Radovan, Emilia Rukavina, Marija Salečić, Neža Vasle)

Miljenka Grđan, red. prof. art. (Patricia Žudetić)

Lidija Horvat-Dunjko, red. prof. art. (Boris Beus, Gabriela Hrženjak)

Helena Lucić Šego, doc. art. (Laura Marincel Haller)

Tomislav Mužek, doc. art. (Matic Zakonjšek)

Vlatka Oršanić, red. prof. art. (Davor Nekjak, Benjamin Šuran, Aljaž Žgavc)

Renata Pokupić, doc. art. (Katarina Kopjar, Marin Vitas)

Giorgio Surian, red. prof. art. (Stefani Pijetlović)

Aleksei Tanovitski, doc. art. (Lobel Barun, Ines Grubišić)

Martina Zadro, izv. prof. art. (Nikolina Hrkać, Tena Lončarević)

Dora Ruždjak Podolski, doc. art. (nastava operne glume)

Dražen Čuček, pred. (nastava operne glume)

Mateja Pučko-Petković, v. pred. (nastava scenskog pokreta)

Korepetitori pjevača:

Lana Bradić, umj. sav.

Mario Čopor, v. umj. sur.

Darko Domitrović, umj. sav.

Eva Kirchmayer Bilić, umj. sav.

Božo Letunić, v. umj. sur.

Ana Lucić, umj. sur.

Davor Ljubić, v. umj. sur.

Ivan Pernicki, umj. sur.

Zborovođa:

Jasenska Ostojić, red. prof. art. (MA)

Korepetitori zbora:

Mihael Plantak, 5. godina integriranog studija Klavir

Luka Ratkajec, 5. godina integriranog studija Klavir

Mateo Narančić, 4. godina integriranog studija Dirigiranje

Ivan Šćepanović, 3. godina integriranog studija Dirigiranje

Nika Kožar, 2. godina integriranog studija Dirigiranje

Pavao Mašić, 2. godina integriranog studija Dirigiranje

Mentor glumaca:

Krešimir Dolenčić, izv. prof. art. (ADU)

ORKESTAR MUZIČKE AKADEMIJE SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Prve violine: Matej Mihaljević (koncertni majstor), Ema Kalšan, Jelena Lelas, Anna Runtić, Fran Bobić, Tomislav Špehar, Mengsen Wang, Letizia Roce, Paula Bukvić, Nina Katarina Sarić, Ema Smiljanić, Petra Sušić

Druge violine: Jelena Knezović, Meri Anastasov, Maria Matshkalyan, Tanja Felja, Ante Labetić, Ruta Bobić, Ana Petriško, Dalia Cossetto, Doris Tkalčević, Tea Anić

Viole: Andrea Nikolić, Lucija Marinović, Filip Nemet Gužvić, Josip Pavlek, Filip Kojundžić, Dora Palac, Leonarda Okmažić, Bruno Tarbuk

Violončela: Janko Franković, Lana Lucija Horvatić, Ana Majer, Anna Vanessa Popović, Roko Silić, Ela Radman Mršić, Eva Marenčinova

Kontrabasi: Mislav Peović, Filip Grabner, Pavle Kladarin, Niko Kos

Flaute: Nikolina Hapač, Erin Keleuva (alt flauta), Barbara Tomić (*piccolo*)

Oboe: Višnja Stapić, Livia Glavinović (i engleski rog)

Klarineti: Sunčica Hadaš, Antonio Uremović, Danijela Ivanović (klarinet *in Es*), Jan Plevko (bas-klarinet)

Fagoti: Šime Vuksan, Isabella Roxas Đuka, Eva Fritz (kontrafagot)

Rogovi: Marko Gugić, Lovre Laskač, Hrvoje Grah, David Vlah

Trube: Lovro Čutić, Matej Vukić

Tromboni: Štefan Lesar, Dorian Hercigonja

Timpani: Suzana Komazin, Luka Mihajlović

Udaraljke: Franko Štrbac, Svit Štarkl, Luka Ivir, Lucija Kovačić, Mario Čavlek, Lovro Baričević, Vedran Vujec, Josip Brajčić

Harfa: Petra Barišić, Marta Ćiković

Sintesajzer, čelesta: Stipe Bakić

Glasovir: Petra Podhraški

Korepetitori i asistenti dirigenta:

Mateo Narančić, 4. godina integriranog studija Dirigiranje

Ivan Šćepanović, 3. godina integriranog studija Dirigiranje

Nika Kožar, 2. godina integriranog studija Dirigiranje

Pavao Mašić, 2. godina integriranog studija Dirigiranje

Mentori:

Mladen Tarbuk, red. prof. art. (MA)

Tomislav Fačini, izv. prof. art. (MA)

Ivan Josip Skender, doc. art. (MA)

Matija Fortuna, doc. art. (MA)

Voditelj orkestra: Matija Fortuna, doc. art. (MA)

Nadzornik orkestra: Nikša Gašpardi (MA)

Poslužitelj orkestra: Zoran Boch

Glazbeni producent: Tibor Szirovicza, ass. (MA)

KOSTIMOGRAFIJA (TTF, ALU)

Osmišljavanje i izrada kostima (TTF): studentice 1. godine studija Tekstilni i modni dizajn, smjer Kostimografija (2020./2021.)

Lucija Agić	Martina Ružić
Petra Grgić	Laura Špoljar
Paula Kunc	Mihaela Šušković
Anđela Lovrić	Ana Vidić
Paula Pelozo	Elizabeta Vuković
Josipa Primorac	Paula Zoričić

Izrada kostima (TTF): studenti 1. godine studija Tekstilni i modni dizajn, smjer Kostimografija (2021./2022.)

Sara Bardić	Teodora Kralj
Sofija Curiš	Ema Marković-Imbrija
Josip Đerek	Ana Roko

Osmišljavanje i izrada obuće (TTF): studentice studija Testilni i modni dizajn, smjer Dizajn obuće, Studijska jedinica Varaždin (2020./2021.)

Lara Bobek, 2. godina
Sara Stojko, 3. godina
Dora Kranjec, 3. godina
Sanja Makšan, 3. godina

Kostimografski dodatci (ALU): studenti 2. godine preddiplomskog studija, smjer Kiparstvo

Lara Kraš
Tiana Pozaić
Kristijan Popović
Dorotea Kovačić

Mentori:

Barbara Bourek, doc. art. (TTF)
dr. sc. Irena Šabarić, izv. prof. (TTF)
dr. sc. Suzana Kutnjak-Mravlinčić (TTF)
Franka Karin, ass. (TTF)
dr. sc. Beti Rogina-Car (TTF)
prof. dr. sc. Ana Sutlović (TTF)
Igor Ruf, doc. art. (ALU)

Suradnici na kostimografiji:

Irena Königskecht
Elena Imširović
Prostoria d.o.o.

SCENOGRAFIJA (ALU)

Osmišljavanje i izrada scenografije i rekvizita (2020./2021. i 2021./2022.):

Margareta Belančić, 1. godina diplomskog studija Likovna kultura, nastavnički smjer
Magdalena Biškup, 3. godina preddiplomskog studija Grafika
Marta Dolenčić, 3. godina preddiplomskog studija Grafika
Jiao Guo, 4. godina preddiplomskog studija Slikarstvo
Ivana Krnjak, 1. godina diplomskog studija Likovna kultura, nastavnički smjer
Luka Pacek, 1. godina diplomskog studija Kiparstvo
Bernardica Svaguša, 1. godina diplomskog studija Likovna kultura, nastavnički smjer
Lana Zubović, 3. godina preddiplomskog studija Grafika

Osmišljavanje scenografije i rekvizita (2020./2021.):

Ivan Čunović, 1. godina diplomskog studija Likovna kultura, nastavnički smjer
Jakov Pašalić, 3. godina preddiplomskog studija Likovna kultura, nastavnički smjer
Elena Štok, apsolutentica diplomskog studija Grafika
Monika Taborski, 1. godina diplomskog studija Slikarstvo

Mentori:

Mirjana Vodopija, red. prof. art. (ALU)
dr. art. Ida Blažičko, doc. (ALU)
Dragutin Broz, umj. sur. (ALU)

Videoanimacije (ALU)

Nataša Devčić, 1. godina diplomskog studija Grafika
Marta Dijak, 3. godina preddiplomskog studija Slikarstvo
Lucija Guberac, 3. godina preddiplomskog studija Slikarstvo
Nikolina Žabčić, 2. godina diplomskog studija Animirani film i novi mediji, smjer Animirani film

Mentori:

Mirjana Vodopija, red. prof. art. (ALU)
Lav Paripović, ass. (ALU)

Suradnik na scenografiji: Goran Latinčić

Suradnik na scenografiji i animacijama: Tomislav Krajcer

OBLIKOVANJE SVJETLA (ADU)

studenti diplomskog studija Snimanje – smjer: Oblikovanje svjetla

Anja Sekulić, 1. godina

Anđela Kusić, 2. godina

Bartul Pejaković, 1. godina, asistent na oblikovanju svjetla

Mentori:

Deni Šesnić, izv. prof. art. (ADU)

Vesna Kolarec, ass. (ADU)

Suradnik na svjetlu: Martin Šatović

FOTOGRAFIJA, SNIMANJE I REŽIJA (ADU)

FOTOGRAFIJA (ADU)

studenti diplomskog studija Snimanje – smjer: Fotografija

Inia Herenčić, 1. godina

Filip Milković, 2. godina

Palma Poljaković, 1. godina

Vid Redža, 2. godina

Mentor: Davor Konjikušić, ass. (ADU)

SNIMANJE (ADU)

studenti preddiplomskog studija Snimanje – smjer: Snimanje

David Bakarić Mihaljević, 2. godina

Vid Redža, 2. godina

Ivan Idžojić, 2. godina

Mentor: Tonći Gaćina, ass. (ADU)

REŽIJA (ADU)

Tihana Martinjak, 2. godina preddiplomskog studija Filmska i televizijska režija

Mentor: Tonći Gaćina, ass. (ADU)

VIZUAL (ALU)

Lana Zubović, 3. godina preddiplomskog studija Grafika

Mentor: Svjetlan Junaković, red. prof. art. (ALU)

AUDIO EFEKTI

Nikola Krgović

PRODUKCIJA

Izvršna produkcija (ADU):

Ida Klemenčić, 2. godina diplomskog studija Produkcija – smjer: Produkcija scenskih i izvedbenih umjetnosti

Laura Pribanić, 1. godina diplomskog studija Produkcija – smjer: Produkcija audiovizualnih i multimedijjskih projekata

Mentorica: dr. sc. Iva Hraste-Sočo, doc. (ADU)

Izvršna produkcija: Vesna Rožić (MA)

Koordinacija produkcije: Gabriela Paradžik (MA)

Odnosi s javnošću:

Ivana Sansević

Ida Szekeres (MA)

Kratice:

ADU = Akademija dramske umjetnosti

ALU = Akademija likovnih umjetnosti

MA = Muzička akademija

TTF = Tekstilno-tehnološki fakultet

Mladen Tarbuk (1962.) redoviti je profesor dirigiranja i kompozicije na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu, gdje vodi simfonijski orkestar. Jedan je od najsvestranijih hrvatskih dirigenata i skladatelja svojega naraštaja. Kao skladatelj napisao je oko 90 skladbi, od komorne glazbe do velikih simfonijskih formi i glazbeno-scenskih djela. Mnoga njegova djela izvedena su na znamenitim festivalima (Svjetski dani nove glazbe, festival *Gaudeamus Amsterdam*, *Wien Modern*, Festival *Enescu* u Bukureštu, *Bregenzer Festspiele*, *Risounanze*, *Europamusicale München*, *Musicora* i *Le Temps de Souffle* u Parizu, *Trieste Prima*, *Hörrohr* i *Erasmus* u Grazu, *Moskovska jesen*, Muzički biennale Zagreb) te objavljujuna u nakladama HoneyRock, Doblinger, Orfej i Cantus.

Na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu studirao je fiziku, a na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kompoziciju, u razredu Stanka Horvata te dirigiranje u razredu Igora Gjadrova. Studij dirigiranja nastavio je na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Grazu kod Milana Horvata. Na Sveučilištu za glazbu i scenske umjetnosti u Beču usavršavao se u kompoziciji kod Friedricha Cerhe i u dirigiranju kod Uroša Lajovica.

Bio je korepetitor Slovenskoga narodnog gledališća u Mariboru (1987.–1989.), potom korepetitor i asistent dirigenta u Baletu i Operi Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu (1989.–1991.). Na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu djeluje od 1990. kao predavač teorijskih predmeta, od 1998. je docent, od 2005. izvanredni, a od 2010. redoviti profesor u trajnom zvanju. Od 2018. je gostujući profesor na Hochschule für Künste Bern te gostujući dirigent Mađarske državne opere u Budimpešti.

Kao dirigent postigao je međunarodni ugled djelujući pet godina (2004.–2009.) kao stalni gostujući dirigent Njemačke opere na Rajni u Düsseldorfu te gostujući u mnogim svjetskim opernim kućama i koncertnim dvoranama. Surađuje s brojnim uglednim simfonijskim orkestrima i opernim kućama (Kanada, Meksiko, Njemačka, Austrija, Italija, Češka, Mađarska).

Glazbeni život Hrvatske obilježio je velikim opernim produkcijama Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu, višegodišnjom suradnjom sa Simfonijskim orkestrom HRT-a te osnivanjem Simfonijskoga puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Djelovao je i kao intendant Hrvatskoga narodnog kazališta u Zagrebu te kao intendant i voditelj glazbenog programa Dubrovačkih ljetnih igara. Važan je i njegov muzikološki i istraživački rad na djelima hrvatske simfonijske i operne baštine, koje redigira, uređuje, priprema za objavu i prema potrebi rekonstruira (opere *Ljubav i zloba* i *Nikola Šubić Zrinjski*, Bersin diptih *Sablasti* i *Sunčana polja*, *Simfonija* Dore Pejačević te brojne druge partiture).

Dobitnik je mnogih nagrada: za najbolju izvedbu Janáčkovke *Sinfonietta* na Natjecanju dirigenata *Smetana–Dvořák–Janáček* u Olomoucu (1992.), počasne diplome na Natjecanju mladih dirigenata *Carlo Zecchi* u Rimu (1989.), Nagrade *Dr. Ernst Vogel* u Stockerauu (1993.), Nagrade *Fonda Stjepan Šulek* (Zagreb, 1994.), diskografske nagrade *Porin* (1998., 2001.), Vjesnikove nagrade *Josip Štolcer Slavenski* (2002., 2010., 2013., 2015., 2020.), Nagrade *Milka Trnina* Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika (2009.).

Član je nekoliko umjetničkih udruga i institucija (Fond *Lovro* i *Lilly Matačić*, Hrvatska udruga za zaštitu izvođačkih prava i Glazbeni savjet HRT-a), a 2020. izabran je za predsjednika Hrvatskoga društva skladatelja.

Hrvatski kazališni redatelj i scenarist **Krešimir Dolenčić** (1962.) u Zagrebu je završio Klasičnu gimnaziju i Glazbenu školu *Pavao Markovac*, a 1988. diplomirao je kazališnu režiju na tadašnjoj Akademiji za kazalište, film i televiziju. Tijekom studija osniva kazališnu grupu za koju piše tekstove i režira. Jedan je od najplodnijih hrvatskih kazališnih redatelja, posebno posvećen operi. U karijeri koja traje od 1983. režirao je pedesetak dramskih tekstova (Macchiaveli, Držić, Molière, Gogolj, Verne, Wilde, Iljč i Petrov, Giradoux, Brecht, H. Pinter, A. Tonković Dolenčić, I. Vidić) i više od četrdeset opera u hrvatskim, slovenskim, engleskim, američkim, njemačkim i kineskim opernim kućama (Verdijeve opere *Rigoletto* i *Aida*, Puccinijev *Triptih* i *Madame Butterfly*, Mozartove *Così fan tutte* i *Čarobna frula*, Offenbachove *Hoffmannove priče*, Stravinskijevu operu *Oedipus Rex*, Purcelllove *The Indian Queen* i *Diocletian*, Poulencov *Dijalog karmelićanki*, Debussyjeva *Pelléasa i Mélisandu*, Donizettijeva *Luciju di Lammermoor*, *Kći pukovnije* i *Ljubavni napitak*, Gotovčeva *Eru s onoga svijeta*, Saint-Saënsova *Samsona i Dalilu*, Zajčeva *Nikolu Šubića Zrinjskog*, Tijardovićev *Splićki akvarel*, Gounodova *Fausta*, Rossinijeva *Seviljskog brijača* i *Wilhelma Tella*, Tan Dunova *Marca Pola* i mnoge druge). Predavao je glumu na Sveučilištu Rice u Houstonu, na Trinity College of Music u Londonu i na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Izvanredni je profesor na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu.

Sa zagrebačkom Muzičkom akademijom surađivao je prvi put još 1989. na Mozartovoj operi *Così fan tutte* u suradnji s Kazalištem Komedija. Na Međunarodnom festivalu u Šangaju godine 2000. režirao je Verdijevu *Aidu*, s 2300 sudionika, a 2003. istu produkciju postavlja i u Peking, kao najveću opernu predstavu svih vremena (s 2800 sudionika na pozornici).

Bio je umjetnički direktor Dubrovačkih ljetnih igara od prosinca 2012. do listopada 2014., a 2012. u njegovoj su režiji otvorene i Azijske igre na pijesku u Omanu.

Kao kazališni redatelj dobitnik je više od trideset nagrada (*Judita*, *Zlatni smijeh*, Nagrada Gavellininih večeri, *Marul; Naj, naj, naj* festival). Također je dobitnik nagrade *The Denis de Rougemont* za najboljeg mladog umjetnika (koju dodjeljuje European Theatre Festivals Association) te prestižne Nagrade *Tito Strozzi*.

Režirao je i više od stotinu manifestacija, koncerata, ceremonija otvaranja i slično. Osam puta režirao je dodjelu hrvatske diskografske nagrade *Porin*. Sa suprugom Anom Tonković Dolenčić kreirao je *Bambinu*, mjuzikl koji zbog pandemije još nije gostovao izvan Splita.

Mateo Narančić rođen je 1996. u Splitu, a odrastao je u gradu Visu, gdje se najprije susreo s glazbom u amaterskom puhačkom orkestru – HGG Vis, i kao crkveni orguljaš. Srednjoškolsko glazbeno obrazovanje stekao je u Splitu; maturirao je kao glazbenik trubač i glazbenik teoretičar u Glazbenoj školi Josipa Hatzea. Godine 2019. diplomirao je teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a trenutno je student četvrte godine dirigiranja na istoj akademiji, u klasi Mladena Tarbuka, red. prof. art. U Zagrebu radi kao nastavnik puhačkih orkestara Glazbene škole Pavla Markovca, dirigent puhačkog orkestra HKUD-a *Željezničar* te voditelj dvaju crkvenih zborova. U ljetnim mjesecima u suradnji s kolegama organizira koncerte u rodnom Visu, u kojima sudjeluju mjesni amaterski ansambli te studenti glazbe. Kao student dirigiranja sudjelovao je u mnogim projektima na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a surađivao je i sa Zagrebačkim solistima i Simfonijskim orkestrom Hrvatske radiotelevizije.

Kristina Grubiša rođena je u Makarskoj 1995. godine. Apsolventica je povijesti umjetnosti i sociologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a 2021. završava preddiplomski studij smjer Kazališne režije i radiofonije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu.

Na festivalu DeSADU režirala je dramsko čitanje *Crnoruplje* Antonele Tošić (2018.), *Sada nije ljeto* (2019.) i *Jedne lepe nuklearne zime* (2021.) Đorđa Kosića, otvaranje festivala *FRKE* (2019.), *TENZIJE ilitiga pomirba akademaca* (2019.) – kolektivnu kreaciju u suradnji sa studentima Muzičke akademije i Akademije likovnih umjetnosti u sklopu Muzičkog biennala Zagreb te performanse *Uđi u moju sobu* (2019.), sa studentima zagrebačkoga Filozofskog fakulteta, i *Meet me at the fashion week* (2020.) u produkciji POGONA.

Kao asistentica redatelja sudjelovala je u predstavama *Doma je najbolje* Renea Medveška, *Darian, hrvatski kralj samopomoći* Krešimira Dolenčića i operi *Pepeljuga* Julesa Masseneta u režiji Saše Anočića, koja je nagrađena i Rektorovom nagradom. Opera je nastala u suradnji Muzičke akademije i Akademije dramske umjetnosti. Za prvi izvedbeni ispit iz režije na ADU režira *Paklenu naranču* Anthonyja Burgessa, u prostoru Katrana i u suradnji sa Show Shock Industry te studentima Akademije likovne umjetnosti. *Paklena naranča* je primljena u selekciju festivala *Your Chance* u Moskvi i *FIST* u Beogradu, gdje je osvojila *Grand prix*. Drugi režijski ispit Kristine Grubiše, *Trisestre*, postavljen u Teatru &TD, u suradnji Akademije dramske umjetnosti i Akademije likovnih umjetnosti, osvojio je Rektorovu nagradu za instalaciju i rekvizitu. Predstava *TEJP* prema dramskom tekstu suvremenoga američkog autora Stephena Belbera njezina je prva profesionalna režija. Osim kazališta, okušala se i u filmu; kratkometražni *Čuvar* njezin je debitantski filmski projekt.

Jedna od najistaknutijih hrvatskih glazbenih ličnosti druge polovice 20. stoljeća zasigurno je skladatelj, dirigent i akademik **Igor Kuljerić** (Šibenik, 1. veljače 1938. — Zagreb, 20. travnja 2006.). Njegov opsežni skladateljski opus obuhvaća više od stotinu orkestralnih, komornih, koncertnih, solističkih, zbarskih i vokalno-instrumentalnih skladbi, četiri opere, tri baleta, filmsku i primijenjenu glazbu, tridesetak obradbi narodnih i popularnih napjeva za različite vokalne i instrumentalne sastave.

Rođen je u Šibeniku, no od ranoga djetinjstva njegov će pravi zavičaj i izvor inspiracije trajno ostati otok Silba, rodno mjesto njegovih roditelja Marije i Antuna. Osnovnu i srednju školu pohađa na Silbi i u Zadru. Od rane dobi privlače ga pisanje i književnost pa nakon završene gimnazije upisuje studij engleskoga jezika na Filozofskom fakultetu u Zadru. Nakon godinu dana posvećuje se i svom drugom daru, glazbenom, te prekida studij engleskog i odlazi u Zagreb. Na Muzičkoj školi *Vatroslav Lisinski* za samo godinu dana završava četverogodišnje školovanje i 1957. upisuje studij kompozicije na Muzičkoj akademiji, u razredu Stjepana Šuleka. Njegove prve skladbe prouzroče se već tijekom studija, jedna čak pod dirigentskim vodstvom samoga Šuleka, a daljnjih pet pod palicom nešto starijega kolege Pavla Dešpalja. Prijatelj i mentor još iz dana zadarskoga školovanja, Dešpalj će prijateljskom i profesionalnom potporom biti izuzetno važan za glazbeničko stasavanje mladog Kuljerića. Pavle Dešpalj će 1965. ravnati i izvedbom Kuljerićeva diplomskog rada, baleta *U posljednjoj ulozi* u HNK-u u Zagrebu.

Još na početku studija Kuljerić je počeo raditi kao korepetitor u HNK-u u Zagrebu, a u Opernom studiju HNK-a uči dirigiranje kod Milana Sachsa. Godinu dana nakon diplome postaje članom Zagrebačkih solista, kao čembalist i asistent Antonija Janigra (1966.–1968.). Ta će iskustva poslije smatrati odlučujućima za oba smjera svojega profesionalnog sazrijevanja – dirigentski i skladateljski – koji će postati neodvojivi u cjelokupnom njegovu djelovanju. Godine 1966. dobiva dvije nagrade: Nagradu Radio-televizije Ljubljana za balet *Večernje novosti* i Nagradu Jugoslavenske radiotelevizije (JRT) za *Koncert za rog i gudače*. Na višemesečnoj američkoj turneji Zagrebačkih solista 1967. ostvaruje dirigentski debi zamjenjujući bolesnog Antonija Janigra. Godine 1968. usavršava se u dirigiranju kod Igora Markevića u Monte Carlu, asistira Milanu Horvatu, tadašnjem šefu dirigentu Zagrebačke filharmonije, a iste godine postaje dirigent Zagrebačkih simfoničara i Zbora RTZ-a (danas HRT), sve do 2005. Radi i kao skladatelj i aranžer za sve potrebe tih ansambala. U međuvremenu jednu studijsku godinu (1975./1976.) provodi u elektroničkom Studiju di fonologija RAI-ja u Milanu, gdje se usavršava u skladanju, dok će od 1994. do 2003. djelovati i kao dirigent u Operi HNK-a.

Igor Kuljerić ravnao je raznim ansamblima u brojnim programima zagrebačkih koncerata te na uglednim festivalima i turnejama u inozemstvu (SAD, Rusija, Izrael, Njemačka, Španjolska, Italija, Francuska, Austrija...), ostvarujući uz redoviti repertoar velik broj praižvedbi i izvedbi djela hrvatskih autora te redovito snimajući za radio, televiziju i filmsku industriju.

Iako u akademskoj godini 1970./1971. predaje teorijske predmete na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a u sezoni 1972./1973. vodi seminar o suvremenoj glazbi na ljetnim tečajevima u Međunarodnom centru Glazbene mladeži u Grožnjanu, tijekom profesionalne karijere nije se znatnije bavio podučavanjem. To je i razumljivo, jer je gotovo cijeli njegov put bio obilježen dvjema aktivnostima, dirigiranjem i skladanjem; osim toga, preuzimao je i brojne društvene i organizatorske funkcije u hrvatskim kulturnim institucijama. Bio je predsjednik Hrvatskoga društva skladatelja (1980./1981.), umjetnički direktor Muzičkog biennala Zagreb (1980.–1983.), programski direktor Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog (1980.–1984.), šef programa Tribine muzičkog stvaralaštva Jugoslavije u Opatiji (1977.–1988.), glazbeni direktor Dubrovačkih ljetnih igara (1984./1985.), ravnatelj Opere HNK-a u Zagrebu (1992.–1994.), umjetnički direktor Međunarodnoga dirigentskog natjecanja *Lovro pl. Matačić* (od 1995. do smrti).

Od početka karijere za svoju višestruku djelatnost primao je i brojne nagrade. Među najvažnijima su: Nagrada *Vladimir Nazor* za operu *Richard III.* (1986.), Nagrada HAZU-a za *Hrvatski glagoljaški rekvijem* (2002.), Nagrade grada Zagreba 1972. i 1986., Nagrade JRT-a za *Koncert za rog i gudače* (1966.), *Impulse II* (1971.) i *Solo-tutti* (1973.), Nagrade *Josip Štolcer Slavenski* 1973. i 1998., Nagrada UNESCO-a za *Song* (1982.), Nagrada grada Zadra (1996.), dvije nagrade *Porin* 2004. za *Valcer D9-G9* i *Koncert za marimbu i orkestar* (treća posmrtno za skladbu *Križu, daj nam ti milosti*), *Zlatna arena* (sa S. Leopoldom) na Filmskom festivalu u Puli za glazbu u filmu *Duga mračna noć* Antuna Vrdoljaka (2004.) i Nagrada *Boris Papandopulo* Hrvatskoga društva skladatelja za operu *Životinjska farma* (2004.). U povodu 30. obljetnice Koncertne dvorane Vatroslava Lisinskog (2003.) imenovan je njezinim počasnim članom. Dobitnik je odličja Red Danice hrvatske s likom Marka Marulića za zasluge u kulturi, a 15. lipnja 2004. izabran je za redovitoga člana Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Skladateljski rad Igora Kuljerića nemoguće je odvojiti od izvođačkog. Možda najbolje o tome govori sam, kad (kako prenosi Eva Sedak u tekstu Spomenice preminulim akademikima HAZU-a posvećene Kuljeriću) u povodu svojih *Les échos* piše: „Svakodnevno glazbeno djelovanje, za mene jedinstven i neodvojiv proces stvaralačkog i izvodilačkog interesa, asimilira i filtrira mnoštvo nataloženih prijemljivosti, slijevajući ih u strukturalne i doživljajne zvukovne slike. Odjeci trenutka, odjeci prošlosti, odjeci što upućuju prisjećanje na budućnost, postaju vrzino kolo i prokletstvo suvremenog glazbenog senzibiliteta!”

U Kuljerićevu opusu nekoliko je raznorodnih konstanti. U potrazi za novim zvučnim kombinacijama, avangardni izričaj supostavlja uz glazbenu tradiciju – bilo da se radi o obnavljanju starih uzoraka žanrova i oblika (poput valcera, gavote), bilo prisjećanjem na pučko, neumjetničko, narodno. Novi zvuk artikulira i u posebnoj vrsti improvizacijske interakcije solista i ansambla, a dio opusa odnosi se na hrvatske korijene s utjecajima iz glagoljaškoga vjerskog pjevanja i povijesne prakse. Monumentalni *Hrvatski glagoljaški rekvijem* za soliste, zbor i orkestar, skladan na stare hrvatske glagoljaške tekstove latinske mise za mrtve, snimili su solisti i Zbor Bavarškoga radija uz Orkestar Minhenskoga radija pod ravnanjem Ivana Repušića, koji je ove godine za nj primio i nagradu *Porin* u kategoriji najboljega albuma klasične glazbe te dvije renomirane nagrade za

snimke klasične glazbe: *ICMA – International Classic Music Award* (u kategoriji choral) i *Diapason d'Or* (u kategoriji *Découverte*).

Tijekom skladateljskog djelovanja Kuljerić njeguje osobito zanimanje za glazbeni teatar (opere *Moć vrline*, 1977., *Doma i u buži*, 1980., i *Richard III.*, 1987., balet *Riki Levy*, 1991., opera-basna *Životinjska farma*, 2002./2003. i nedovršena opera *Katarina Zrinska*). Operu-basnu, koja je praizvedena na Muzičkom biennalu Zagreb 5. travnja 2003. pod nazivom *Životinjska farma*, dok se ovom prigodom izvodi pod naslovom *Animal Farm* na temelju Kuljerić Edition, Kuljerić sklada na vlastiti libreto prema romanu Georgea Orwella. Eva Sedak to djelo u svojem već spomenutom tekstu raskošno opisuje sljedećim riječima: „[...] taj burleskni fantazmagorij izvan granica svih žanrova, oblika i stilova u kojemu je Kuljerić, kao što sam reče, učinivši svoj najteži izbor, 'onaj u uvjetima potpune slobode [...] napisao što je htio...' Radi se o djelu koje možda najzornije sažimlje svu raspojasanu proturječnost Kuljerićeva umjetničkog temperamenta, svu rastrzanost njegovih višestrukih talenata na životnom koloturu ludičkog i tragičkog, svu bujicu njegove taktilne muzičnosti i nezasitnog stvaralačkog vitalizma, koji kao u Ligetijevu *Le Grand Macabreu*, žonglira na rubovima 'divertimenta i apokalipse' da bi 'postavangardnoj kulturi otpadaka' (Balász) pridonio jedan posve osebujni i autentični prosvjed“. O cjelokupnoj estetici (i vrijednosti) njegova opusa zaključuje: „[...] bujnost Kuljerićeva umjetničkog životopisa samo je prividno prikivala pojedinačnost, ponekad i osamljenost njegove trajne borbe za istinitost ne samo svog 'glazbenog govora', nego i sveukupnog djelovanja u ime i za glazbenu kulturu kojoj je pripadao. Doseži tog djelovanja obilježili su neke od vrhunaca hrvatske glazbe 20. stoljeća, te su neodvojiv i dragocjen dio današnje sudbine glazbe svijeta.”

Mirta Lovrić, 5. godina integriranog studija Muzikologija

ANIMAL FARM, OPERA-FABLE

O predlošku i libretu

Zašto djela *Animal Farm* i *Nineteen Eighty – Four* Erica Arthura Blaira, engleskoga novinara i pisca, poznatijeg pod pseudonimom George Orwell (Bengal, 25. lipnja 1903. – London, 21. siječnja 1950.) od svojega nastanka ne gube relevantnost? U posljednjih nekoliko godina Orwellova djela dospjela su na listu najprodavanijih knjiga u svijetu, dok su primarno strani mediji popularizirali Orwellovo stvaralaštvo, analizirajući aktualne političke događaje kroz prizmu tih dvaju djela. Basna *Animal Farm* nastala je 1945. godine, a govori o farmi Manor na kojoj životinje pokrenu revoluciju, pobune se protiv čovjeka Mr. Jonesa te uspostave novi društveni poredak, sa svinjama na vrhu. Međutim, ideali revolucije ne opstaju dugo jer svinje počnu poprimati odlike čovjeka, okoristivši se novostečenim utjecajem za vlastite interese, čime se struktura farme vraća na početno stanje.

Premda su povijesne okolnosti, osobni antistalinistički svjetonazor te osuda totalitarističkih ustroja poslužili Orwellu kao početni impuls, njegovo stvaralaštvo prenosi univerzalnu poruku fatalističkim prikazom sudbine čovječanstva koje se opetovano vraća na staro ili, Kuljerićevim riječima, djeluje „poput vrtnje kakve vječne vrpce“. Pesimizam te ideje ne bi se smatrao revolucionarnim da nije riječ o Orwellu. On se u pisanju vodio određenim pravilima koja ističu jezgrovitost jezika; eliminira one elemente koje smatra redundantnima, kao što su metafore, posuđenice, pa čak i duge riječi. Zato djelo karakterizira egzaktnost u pisanju i ogoljeni leksik. Ingenioznost Orwellova stvaralaštva jest u spoznaji o važnosti i utjecajima manipulacije jezikom. Tvorba leksika koji preuređuje i izvrće značenje omogućuje preoblikovanje društva, znatnije od bilo kojega zakona ili agresivnog čina. Naše misli, namjere i djela ostvaruju se jezikom, ali su njime i ograničene. Znati manipulirati jezikom znači posjedovati moćan alat koji pokreće i obuzdava. U djelu *Animal Farm* svinje, kao najinteligentnije životinje, postaju vođe te nauče pisati i čitati, dok druge uspijevaju savladati tek nekoliko slova abecede ili su pak, kao ovce, svedene na puko ponavljanje parola kojima ih svinje podučavaju. Razvoj i negacija ideala revolucije očituju se u promjeni vodećega načela farme iz FOUR LEGS GOOD, TWO LEGS BAD u FOUR LEGS GOOD, TWO LEGS BETTER te kasnijim dodatkom na početni slogan ALL ANIMALS ARE EQUAL (BUT SOME ANIMALS ARE MORE EQUAL THAN OTHERS). Možda o tome govori Kuljerić kad kaže da u svoju istoimenu operu–basnu nije želio prenijeti sadržaj, nego formu. Time postaje jasnije zašto je Kuljerić, kad je napisao scenarij i libreto na hrvatskome, uvidio da „glazba jednostavno nije legla“, točnije da bi se u prijevodu izgubile karakteristike i važnost simplificiranog i drakonskog jezika originala pa se uz pomoć Sonije Bičanić odlučio libreto prevesti na engleski. Dijelovi opere koji su ostali na hrvatskom, a koji se prevode na jezik zemlje u kojoj opera gostuje, inspirirani su drugim Orwellovim djelom *Nineteen Eighty – Four* iz 1949. godine. Likom sveznajućega Velikog Brata Orwell obrađuje temu medijske manipulacije. Aspekte toga djela Kuljerić je pretočio u operu uvođenjem Farme TV, čiji novinar na početku i na kraju prvoga i drugoga čina (a u trećem činu na kraju svake

scene) objašnjava što se dogodilo. Revolucija i rat nisu prikazani na sceni, nego o njima gledatelj doznaje iz televizijskih reportaža. Tim postupkom skladatelj je odlučio prikazati mogućnost medija da iskrive stvarnost i pruže nerealnu sliku događaja kojima su gledatelji netom prije posvjedočili.

Ponovna izvedba opere–basne *Animal Farm* nudi gledateljima priliku za „ponovno čitanje“ djela. Tijekom još aktualnog pandemijskog razdoblja stariji mediji, no dominantnije novi digitalni mediji i društvene mreže, postali su primarni izvor informacija. Monopol nad oblikovanjem društvenog mišljenja raspršio se na različite medije, ne samo vladajuće strukture nego i privatne platforme na društvenim mrežama. Pojava termina poput alternativne činjenice, *fake news*, zloupotreba digitalnih otisaka, nadzor, ali i polarizacija društva te strah i nepovjerenje građana u vladajuće strukture, problemi su prisutni na globalnoj razini koji potvrđuju suvremenost djela *Animal Farm* onako kako to možda ni sam Orwell nije mogao zamisliti.

Timna Bjažević, 5. godina integriranog studija Muzikologija

O glazbi

Bezvremensku i uvijek aktualnu tematiku Igor Kuljerić je glazbeno uobličio tako da je nimalo prikrivenom eklektičnošću uspio predočiti i na neki način augmentirati teme i metafore iz literarnog predloška. Kako je otkrio u razgovoru s Erikom Krpan uoči praizvedbe djela, uporište je pronašao u duhovnoj vezi s Kurtom Weillom, smatrajući da će *song* najbolje dijagnosticirati ideju priče u ritamsko-harmonijsko-melodijskim elementima potrošačke glazbe koja je, prema Tarasu Kermanueru, „cijela... napravljena od restlova ozbiljne glazbe“. Kuljerić je te „restlove“ upotrijebio i vratio ih u umjetničku glazbu. Pop, džez i ostali popularni žanrovski idiomi skladatelju su poslužili da bi slušatelju jasno predočio svjetovnost tematike djela kroz prizmu hipersaturirane popularne kulture, pa tako ariozniji dijelovi opere gradiraju rezultirajući bombastičnim momentima koji nalikuju na, primjerice, glazbu holivudskoga zlatnog doba, dok neke druge situacije u operi ciljano podsjećaju na afroameričku tradiciju te tako nesumnjivo imaju ulogu evociranja potlačenosti životinja na Farmi. *Beasts of England*, kao glazbeni element Orwellove bajke koji je bez sumnje imao najviše odjeka u široj popularnoj kulturi, u Kuljerićevoj operi istinski je tretiran kao spoj pjesama *Oh My Darling, Clementine* i *La Cucaracha* (koja će zauvijek povijesno biti vezana uz jednu drugu revoluciju), kako je u predlošku zapravo i opisan, ali naravno u opernom stilu koji ipak, da bi se održao svjetovni karakter, nije u onoj mjeri uzvišen kako je to za tu glazbenu vrstu uobičajeno. Polistilističnost se u cjelokupnosti djela očituje u tome što skladatelj svaki prizor tretira gotovo posve jedinstveno, uz tek blag prizvuk glazbenih motiva koji slušateljevu uhu sugeriraju unificiranost cjeline na glazbenom planu. Takav individualni tretman pospješuje je i ekscerptima iz vijesti koji služe kao, svakako pristrana, medijska naracija radnje. Simbolično je to što se te reportaže događaju izvan glazbenoga plana opere; materijal koji se u njima iznosi nije glazben i upravo njihova odvojenost od ostatka tkiva opere sugerira da oni radnju medijski oblikuju. Kuljerić Orwellovu bajku na tom planu očitava i u karakterizaciji likova, uz različite

harmonijske i melodijske jezike koje im dodjeljuje. Čak i u deklamacijama jasno se razlikuju, primjerice, Old Major i Napoleon, iako su oba lika utjelovljenje idejnog vođe revolucije koji svojom karizmom stječe vjernost svojih sljedbenika. Razlika u registrima između likova svinja namjerna je; Old Majorova karizma, s njegovim basovskim registrom i izdržanim tonovima, drukčija je od Napoleonove, čiji je glas djelomično i onaj glasnogovornika Squealera. Muški glas i dublji registar Majora možda bismo mogli vezati uz ostale životinje i odvojiti ga od ostalih svinja, čija se inteligencija i izdignutost nad ostatkom životinja na Farmi očituje u činjenici da se radi o ulogama za ženske glasove i visoke registre. U operi postoje i druge ženske uloge, primjerice ona kobile Mollie, čiji nonkomformistički duh, a koji ipak proizlazi iz sebičnih pobuda, Kuljerić dočarava u obliku razvedenih melodijskih linija koje je njezinu liku dodijelio. Melodijski jezik u dionicama svinja je, pak, sličniji onome farmera, gospodina Pilkingtona (bez obzira na to što se radi o tenorskoj ulozi). Kulminacija te sličnosti upravo je u izjednačavanju svinja (kao vladajuće klase među životinjama) i ljudi (protiv kojih je revolucija i pokrenuta), jer „sve su životinje jednake, ali su neke jednakije od drugih“, a zbor životinja na kraju može izjednačiti samo svinje i ljude. Opera-basna *Animal Farm*, kako je skladatelj objasnio u spomenutom razgovoru, oblikovana je brzim izmjenjivanjem glazbenih zamisli, nalik na spotove, iako je Kuljerić „nastojao da ti spotovi ne budu nikad slučajevi sami za sebe“, da to bude „zapravo lanac spotova“. Pri tome je „kombinirao elemente tradicionalne opere – podjele na glazbene brojeve i recitative – i prokomponirane opere“. Nije bio sklon tome da glazba tumači scenu jer „glazba je jedan od slojeva, važnih slojeva dramaturškoga tijeka, a s obzirom na to da ona pretežno persiflira, ostavlja i slušaocima/gledaocima mogućnost trećega, vlastitog zaključka“. Motivski rad Kuljerić vodi „od usporene radnje prema akceleraciji... Prva slika je najduža, a sljedeće su sve kraće i kraće, do posljednje koja je opet nešto duža, što opet nije samo stvar forme“.

Nikola Bašić, 5. godina integriranog studija Muzikologija

Mentorica autora tekstova: dr. sc. **Tatjana Čunko**, v. pred. (MA)

Organizator i nakladnik: Koncertna dvorana Vatroslava Lisinskog,
Zagreb, Trg Stjepana Radića 4
Za nakladnika: Dražen Sirišćević, ravnatelj
Producentica: Lana Merkaš
Urednica: Jelena Vuković
Lektorica: Rosanda Tometić
Oblikovanje i grafička priprema: Daniel Ille
Tisak: Intergrafika TTŽ d.o.o., Zagreb
Naklada: 350 primjeraka
Cijena: 20 kuna
www.lisinski.hr

LISINSKI

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo znanosti
i obrazovanja

GRAD
ZAGREB

JutarnjiLIST

LISINSKI
SUBOTOM
UVJEK
LISINSKI
NEPROCIJENJIV DOŽIVLJAJ!
21/22

Subota, 4. 12. 2021.

JOHN MALKOVICH

THE MUSIC CRITIC

WRITTEN & CONCEIVED BY ALEKSEY IGUDESMA

Schumann si laska da je "skladatelj", dok je Brahms "netalentirano kopile", a Claude Debussy je jednostavno ružan.

Imati sreću i jedinstvenu priliku uživo doživjeti istinsku legendu i glumačko umijeće jednoga od najvećih živućih glumaca, miljenika Hollywooda, karizmatičnog i jedinstvenog Johna Malkovicha, izuzetna je i velika povlastica! Ako uzmemo u obzir i da taj glumački titan u Zagreb dolazi s urnebesno zabavnim, duhovitim i istinski originalnim projektom *The Music Critic (Glazbeni kritičar)* koji je koncipirao i osmislio violinist Aleksej Igudesman, *enfant terrible* svjetske glazbene scene, to je još jedan razlog za posjet tom jedinstvenom događaju. Osim velikoga Malkovicha i virtuoznog violinista i komičara Igudesmana, u projektu sudjeluje i talentirani Igudesmanov partner, pijanist Hyung-ki Joo i komorni ansambl vrhunskih glazbenika. Projekt *Glazbeni kritičar* zapravo je sasvim nov, originalan način reinterpretacije povijesti klasične glazbe, i to iz perspektive glasovitih kritičara, ali i slavnih skladatelja koji su svojim kritikama kolega ispisali i neke od najneobičnijih, ali i najsmješnijih stranica glazbene povijesti. Pri tome, iako je riječ o velikanima glazbe, oni – u fragmentima koje u nevjerojatnom rasponu glumačkih transformacija, emocija i duhovnih stanja superiorno donosi Malkovich – otkrivaju svoje „skriveno“ lice sitnih duša, zavidnika i cinika, na duhovit i zabavan način govoreći o glazbi i glazbenicima, verbalno ih „časteći“ i „blateći“ kritikama punima genijalnih dosjetki. Sve te kritike neumornim istraživačkim radom niz godina prikupljao je i u cjelinu punu duha složio Igudesman. Impresivne Malkovicheve glumačke transformacije cijelo vrijeme prati komorni ansambl istinskih virtuoza koji izvode neke od najljepših stranica klasične, uglavnom romantične glazbe velikih majstora, kao što su Brahms, Dvořák, Čajkovski, Beethoven ili Debussy, ali i luckaste i originalne aranžmane atraktivne glazbe koja u tili čas prelazi golema prostranstva od Orijenta do Argentine, od Turske do Njemačke. Skladao ju je sâm Igudesman, a popraćena je njegovim dobro poznatim dosjetkama i gegovima.

Petar
Tijč
Čajkovski
Olašar
11. i 12. 12. 2021.

UKRAINIAN
CLASSICAL BALLET

LISINSKI
ARTentainment

GRAD
ZAGREB

ZAGREB
myZaB

JutarnjiLIST

Republika
Hrvatska
Ministarstvo
kulture
i medija
Republic
of Croatia
Ministry
of Culture
and Media

 LISINSKI

